

El valor de la compasió - Mediterráneo - 01/05/2016

la reflexió
del diumenge

Henri
Bouché

El valor de la compasió

Aquesta setmana va impartir a APUJ una magistral conferència (i no només una conferència magistral) la professora **Adela Cortina** al voltant de les Humanitats amb motiu del nomenament de **Salvador Cabedo** com a director honorífic de la Universitat per a Majors, sota la presidència del rector **Vicent Climent**. I no és cap novetat dir que si el parlament de la ponent resulta sempre profund i interessant, no ho és menys el que suggereix. I en aquest cas, una de les moltes idees que va exposar s'ha referit a la "compasió".

El concepte ens evoca, "prima facie", el context budista en què s'insereix, però també el de les re-

ligions monoteistes i, sobretot, la cristiana (el cristianisme veu Jesús compasiu). En aquest últim cas, la compasió està íntimament relacionada amb el compartir, l'empatia i la solidaritat. Ja deia **Aristòtil** en la 'Retòrica', que els humans senten compasió pels que pateixen sense merèixer: "és un sentiment de pena

**Adela Cortina
va impartir una
conferència al voltant
de les Humanitats**

-deia- causat per la vista d'un mal destructiu, que cau sobre qui no ho mereix i que podríem esperar que caigués sobre nosaltres o algun dels nostres amics i, més encara, que ens semblés pròxim".

Fa uns dies llegia els efectes devastadors dels bombardejos a Alep, les destruccions de pobles a Equador, els accidents diversos, etc. i em vaig commoure profundament. No obstant això, amb la distància, a mesura que passa el temps, sembla com si aquesta commoció es perdés progressivament i la sensibilitat original calgués recuperar-la. Compadir és, per tant, posar-se al costat de qui pateix per acompanyar-lo en el seu dolor.

Amb aquella pèrdua d'immediatesa neix la indiferència, quan, realment, la compasió s'ha de transfor-

mar en actitud de servei. I això és ja un valor, que ha d'aportar generositat, descobriment de les necessitats i mancances greus per a identificar-nos amb l'altre, és a dir, "estar amb l'altre". "El veritable coratge contemporani és la compasió", diu Cortina, el goig de ser "amb-altres" des del respecte mutu i la compasió.

D'altra banda, es entronca amb aquest últim concepte el d'empatia, que és una emoció capaç de situar-nos al lloc de l'altre per intentar sentir el que l'altre sent. D'aquesta manera l'empatia està al servei de la compasió. Però una cosa queda ben clara: qui no té compasió no pot captar el sofriment d'altres. I això no és simple sensibleria. ≡